Dosarul nr. 5r-654/2024
PIGD 4-24019336-12-5r-19022024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

20 septembrie 2024 **mun. Chișinău**
Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
Instanţa de judecată în componenţa:
Preşedintele şedinţei, judecător Cușcă Liliana
Grefier Dmitriev Victor şi Donos Doina

Cu participarea:
Contravenientului Secrieru Vasile

În lipsa:
Agentului constatator Storceac Timofei

examinând în şedinţă de judecată publică contestaţia depusă de către contravenientul Secrieru Vasile, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 şi deciziei de sancţionare din 26 septembrie 2023 în baza art. 228 alin. (7) Cod contravenţional,

A C O N S T A T A T:

1. Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 din 26 septembrie 2023, cet. Secrieru Vasile este învinuit, că la data de 26 septembrie 2023, ora 13:45, în *****, exploata mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, *amplasând peliculă de culoare neagră pe portierele din faţă prin care diminuează câmpul vizual de a conduce*, ignorând prevederile pct. 122 alin. (6) lit. (e) RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 228 alin. (7) Cod contravenţional.

Potrivit deciziei de sancţionare a agentului constatator din 26 septembrie 2023, cet. Secrieru Vasile a fost sancţionat în baza art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, echivalentul a 900 lei şi 3 puncte de penalizare.

2. La 08 februarie 2024, cet. Secrieru Vasile a depus contestaţie împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 şi deciziei de sancţionare din 26 septembrie 2023 în baza art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

În susţinerea contestaţiei a indicat că, la data de 26 decembrie 2023 a recepţionat o încheiere de la executorul Judecătoresc Covaliciuc Natalia, precum că are obligaţia de a achita o amendă urmare a unui proces-verbal contravenţional. În fapt, a contestat încheierea la ***** (sediul *****) pentru anularea acesteia, din considerent că nu i s-a adus la cunoştinţă procesul-verbal contravenţional la care s-a făcut referire (nu cunoştea despre existenţa procesului-verbal contravenţional la care s-a făcut referire), respectiv nu a fost respectată procedura, astfel încât să fie informat şi să aibă dreptul la apărare, aşa precum

prevede Constituţia Republicii Moldova şi prevederile legale şi actele normative. Urmare la aceasta, la 26 decembrie 2023 a expediat în adresa *insp@igp.gov.md* o cerere care a fost înregistrată la 27 decembrie 2023 cu nr.9814 în care a solicitat copia procesului-verbal contravenţional la care s-a făcut referire în încheierea Executorului Judecătoresc Covaliciuc Natalia şi a indicat numele, prenumele şi funcţia persoanei responsabile care avea obligaţia de a informa contravenientul şi a expedia procesul-verbal contravenţional.

La 06 februarie 2024, a recepţionat scrisoarea cu aviz recomandat în care am primit răspuns incomplet. La solicitarea cu privire la numele, prenumele şi funcţia persoanei responsabile care avea obligaţia de a informa contravenientul şi a expedia procesul-verbal contravenţional nu a primit răspuns.

A făcut referire la prevederile art. 448 Cod contravenţional, indicând că, având în vedere faptul, că la 06 februarie 2024 i s-a adus la cunoştinţă procesul-verbal contravenţional nr.7943350003447115 din 26 septembrie 2023 şi ţinând cont de cele expuse supra solicită a examina prezenta contestaţie.

A indicat că, examinând procesul-verbal contravenţional, a remarcat următoarele, şi anume, la pct. 6 din procesul-verbal este indicat de către agentul constatator precum că „*conducătorul auto a amplasat peliculă de culoare neagră pe portierele din faţă prin care diminuează câmpul vizual de a conduce*”. A menţionat faptul că la acel moment conducea automobilul de serviciu şi nu a amplasat peliculă de culoare neagră pe portierele din faţă. În cazul respectiv solicită probe concludente de la agentul constatator care să dovedească faptul că a amplasat peliculă de culoare neagră pe portierele din faţă, aşa precum a indicat în procesul-verbal. La pct. 11 (Anexe) este indicat ca probă la pretinsa încălcare - foto. A menţionat că în cazul unor prevederi contravenţionale ce ţin de viteză sau amplasarea a unor obiecte ce diminuează câmpul vizual, se documentează şi se probează prin aparate omologate cum ar fi: viteză - Trucam, iar în cazul suspiciunii privind diminuarea câmpului vizual - Luxmetru. Nici o persoană, indiferent de capacităţi, posibilităţi, abilităţi şi experienţă nu poate oferi cu exactitate diminuarea câmpului vizual şi coeficientul de diminuare. Cu atât mai mult, acest aspect depinde de o serie de factori cum ar fi: vremea de afară (însorit sau înnourat), unghiul din care se priveşte etc. Ţinând cont de faptul că pe portiere este permisă peliculă care nu diminuează câmpul vizual al conducătorului, agentul constatator pretindea că aceasta totuşi diminuează câmpul vizual al conducătorului, fără a proba prin aparat omologat Luxmetru, care, în cazul în care era aplicat era să indice cu exactitate transparenţa vizuală a portierelor. Ca exemplu, în practică, cum ar fi o secvenţă video, unde s-ar pretinde că conducătorul auto a depăşit limita de viteză admisibilă. În acest caz, la fel, se certifică prin aparat omologat Trucam (sau altele-omologate) şi nu prin secvenţe foto-video. La pct. 14 agentul constatator a indicat că procesul-verbal a fost încheiat în prezenţa sa. Menţionează că aceasta nu reprezintă realitatea, or la pct. 15 este indicat numele unui martor asistent, care „confirmă” faptul precum că el ar fi refuzat să ia cunoştinţă cu procesul-verbal contravenţional în pct. 18 şi 19, agentul constatator, Storceac Timofei, a indicat că a refuzat să semneze procesul-verbal. Din punct de vedere logic, analizând în ansamblu acest proces-verbal, deduce despre faptul că procesul-verbal a fost încheiat în prezenţa sa, a refuzat să semnez la pct. 18 şi 19 şi pe copia procesului-verbal şi acest lucru poate să-l confirme martorul asistent indicat în procesul-verbal. Solicită ca martorul asistent să fie invitat la şedinţa de judecată pentru a fi audiat şi a-i fi adresate următoarele întrebări: (i) cum a ajuns să fie martor asistent pe acest caz contravenţional; (ii) din ce moment a fost prezent în cazul respectiv şi ce poate spune

instanţei cu referire la caz; (iii) dacă pe parcursul prezenţei sale în timpul documentării de către agentul constatator a văzut contravenientul (Secrieru Vasile); (iv) agentul constatator a adus la cunoştinţă procesul-verbal contravenţional nr.7943350003447115 din 26.09.2023 contravenientului ?; (v) agentul constatator a propus contravenientului să semneze procesul-verbal contravenţional ?. A făcut referire la prevederile art. art. 5, 7, 375, 442 şi 443 Cod contravenţional.

Astfel, a solicitat admiterea contestaţiei şi anularea procesului-verbal contravenţional.

3. Cu referire la termenul de depunere a contestaţiei, instanţa de judecată reţine, că potrivit art. 448 alin. (1) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Instanţa de judecată reţine, că cet. Secrieru Vasile a indicat în textul contestaţiei că a făcut cunoştinţă cu procesul-verbal cu privire la contravenţie la data de 06 februarie 2024, fapt ce se confirmă şi prin copia avizului de recepţie, astfel instanţa atestă că, petiţionarul şi-a realizat dreptul de a contesta procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 din 26 septembrie 2023, în termenii stabiliţi, la data de 08 februarie 2024.

4. În şedinţa de judecată contravenientul Secrieru Vasile, fiind prezent, a susţinut integral contestaţia depusă. A indicat că, i-a fost întocmit procesul-verbal în lipsa sa. A aflat de acest proces în momentul în care a fost notificat de executorul judecătoresc. Obligaţia agentului constatator era de a prezenta probe veridice care ar demonstra vinovăţia sa. A menţionat că procesul-verbal întocmit în prezenţa sa este distorsionat şi din acest motiv a solicitat prezenţa martorului în instanţa de judecată pentru a explica situaţia de fapt. Agentul constatator trebuie să prezinte probe concludente cu aparate omologate. Astfel, a susţinut integral contestaţia şi a solicitat anularea procesului-verbal cu privire la contravenţie.

5. În şedinţa de judecată agentul constatator Storceac Timofei nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul şi ora examinării contestaţiei, nu a solicitat examinarea cauzei în lipsă şi nu a înştiinţat motivul neprezentării acestuia în şedinţa de judecată, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) Cod contravenţional, instanţa a considerat posibilă examinarea contestaţiei în lipsa acestuia.

6. De asemenea, instanţa menţionează că în partea ce ţine de citarea tuturor participanţilor, este pertinentă şi jurisprudenţa CtEDO, care în cauza *Ponomariov împotriva Ucrainei* a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă, iar mai mult, Curtea reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (*cauza Poitrimol împotriva Franţei, hotărârea din 23 noiembrie 1993, § 31*), or atitudinea reclamanţilor ar echivala cu o renunţare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Instanţa de judecată reţine că comunicarea actelor judiciare, în măsura în care este un

act de comunicare între organul judiciar şi părţi, are loc pentru a permite părţilor, dacă e cazul, să declare recurs (*S.C. Raissa M. Shipping SRL împotriva României, 8 ianuarie 2013, § 30*) şi respectiv, instanţele trebuie să întreprindă tot posibilul ca într-un mod rezonabil să citeze părţile şi să se asigure că acestea sunt la curent cu procedurile la care participă (*Ovuş împotriva Turciei, 13 octombrie 2009, § 48*).

Prin urmare, instanţa de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul la toţi participanţii în proces de a participa efectiv la examinarea cauzei, în vederea respectării unui proces echitabil.

7. Examinând materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speţei, instanţa consideră contestaţia depusă de contravenientul Secrieru Vasile pasibilă admiterii, din următoarele considerente.

Potrivit procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 din 26 septembrie 2023, Secrieru Vasile este învinuit, că la data de 26 septembrie 2023, ora 13:45, în *****, exploata mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, amplasând peliculă de culoare neagră pe portierele din faţă prin care diminuează câmpul vizual de a conduce, ignorând prevederile pct. 122 alin. (6) lit. (e) RCR, prin ce a comis contravenţia prevăzută de art. 228 alin. (7) Cod contravenţional.

Potrivit deciziei de sancţionare a agentului constatator din 26 septembrie 2023, cet. Secrieru Vasile a fost sancţionat în baza art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, la pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 18 unităţi convenţionale, echivalentul a 900 lei şi 3 puncte de penalizare.

Instanţa de judecată reţine, că potrivit pct. 122 alin. (6) lit. e) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, este interzisă exploatarea vehiculelor în cazurile în care sunt depistate devieri de la normativele tehnice şi ecologice cum ar fi cazul când parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sunt umbrite ori pe acestea sunt amplasate diferite obiecte, care diminuează câmpul vizual al conducătorului.

Potrivit pct. 121 lit. e) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere, este interzisă exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare sau de înregistrare în cazurile în care parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sunt umbrite, contrar prevederilor punctului 122 subpunctul 6) litera e) din prezentul Regulament. După înlăturarea neajunsului care a servit drept temei pentru interzicerea exploatării, deţinătorul vehiculului îl va prezenta pentru inspectarea repetată la poliţie, care îi va restitui plăcile cu numărul de înmatriculare (de înregistrare) retrase.

Conform art. 438^1 Cod contravenţional, (1) Se interzice exploatarea vehiculului prin retragerea plăcilor cu numărul de înmatriculare în cazul constatării abaterilor de la condiţiile tehnice pentru admiterea în circulaţie a vehiculelor, prevăzute de legislaţia în vigoare.

În alineatul (2) lit. e) din acelaşi articol, este stipulat, că plăcile cu numărul de înmatriculare se ridică în cazurile în care: parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă sunt umbrite cu depăşirea normelor admisibile ori pe acestea sunt amplasate diferite obiecte care diminuează câmpul vizual al conducătorului.

Potrivit art. 7 Cod contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 14 alin. (1)-(3) Cod contravenţional, contravenţia se săvârşeşte cu intenţie sau din imprudenţă. Contravenţia se consideră săvârşită cu intenţie dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, a dorit sau a admis în mod conştient survenirea acestor urmări. Contravenţia se consideră săvârşită din imprudenţă dacă persoana care a săvârşit-o îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, a prevăzut urmările ei prejudiciabile, dar considera în mod uşuratic că ele vor putea fi evitate, ori nu îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunii sau inacţiunii sale, nu a prevăzut posibilitatea survenirii urmărilor ei prejudiciabile, deşi trebuia şi putea să le prevadă.

Potrivit art. 440 alin. (1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) Cod contravenţional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului (*a se vedea Ziliberberg împotriva Moldovei, § 35, din 01 februarie 2005; Angel împotriva României, § 52, din 04 octombrie 2007 sau Ozturk împotriva Germaniei din 21 februarie 1994*).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenţională desfăşurată în faţa instanţei de judecată revine în primul rând organului constatator.

În asemenea situaţie, în vederea respectării garanţiilor sus indicate, instanţa de judecată a verificat legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 din 26 septembrie 2023.

Sub aspectul legalităţii procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanţa de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părţi, cât şi din oficiu de către instanţă în vederea asigurării respectării principiului legalităţii şi dreptăţii, consacrate expres în art. 5 şi 7 din Codul contravenţional.

Legea contravenţională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenţie într-o anumită forma „*ad validitatem*”, cu respectarea tuturor prescripţiilor legale de fond şi de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigenţelor legale prevăzute la art. 443 Cod contravenţional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului - verbal cu privire la contravenţie prin prisma art. 445 al Codului contravenţional.

În hotărârea Curţii Constituţionale nr. 32 din 29 noiembrie 2018, privind excepţia de neconstituţionalitate a articolelor 445 şi 461 din Codul contravenţional, § 38, Înalta Curte a statuat, că procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act administrativ, care emană de la o autoritate publică, dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale, se bucură de prezumţiile de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate. De asemenea, acesta este executoriu. Astfel, Curtea admite că pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii de efecte juridice, redactarea lui trebuie să respecte o anumită formă *ad validitatem*, trebuind realizate toate exigenţele de fond şi de formă.

Din cercetarea actului menţionat, instanţa constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art. 384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional le aduce în apărarea sa, precum şi informaţii despre instituţia bancară şi despre modul de plată a amenzii, iar decizia de sancţionare este stipulată clar şi descifrabil.

În continuare, instanţa reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenţie, în sensul art. 442 Cod Contravenţional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenţie este necesar de a fi descrisă fapta, în aşa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa de judecată menţionează că, procesul-verbal cu privire la contravenţie a fost întocmit şi perfectat în prezenţa petiţionarului Secrieru Vasile, care a refuzat să semneze procesul-verbal cu privire la contravenţie, însă la caz fiind atras un martor asistent, care a semnat în corespundere cu prevederile art. 443 alin. (6) coroborat cu art. 388 din Codul contravenţional.

La fel, din analiza actului contestat, instanţa observă că făptuitorul/petiţionarul nu a solicitat să fie asistat de apărător sau să-i fie asigurată asistenţa unui interpret/traducător.

În această ordine de idei, din punct de vedere al legalităţii procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa constată că acesta a fost încheiat cu respectarea dispoziţiilor legale

incidente şi cuprinde toate menţiunile obligatorii prevăzute de art. 443 din Codul contravenţional, neexistând cazuri de nulitate absolută ce ar putea fi invocate din oficiu.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa evidenţiază că forţa probantă a proceselor verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanţa fiecărui mijloc de probă, însă instanţa are obligaţia de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează şi apreciază probatoriul (*cauza Bosoni împotriva Franţei, hotărârea din 7 septembrie 1999*).

În conformitate cu art. 425 alin. (1) şi (2) Cod contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Din materialele cauzei instanţa de judecată reţine că, la caz nu există nici o probă ce ar dovedi vinovăţia lui Secrieru Vasile în comiterea contravenţiei incriminate.

Astfel, materialul contravenţional este compus din *procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 din 26 septembrie 2023 şi trei imagini foto imprimate pe 3 file A4 de culoare alb-negru*.

Instanţa de judecată reţine, că la constatarea faptei contravenţionale agentul constatator urma să ţină cont de prevederile pct. 121 lit. e), pct. 122 alin. (6) lit. e) din Regulamentul Circulaţiei Rutiere şi art. 438^1 Cod contravenţional, însă acesta nu a descris în procesul-verbal cu suficientă precizie, dacă parbrizul sau suprafeţele de geam ale portierelor din faţă ale autovehiculului condus de Secrieru Vasile sunt umbrite cu depăşirea normelor admisibile ori pe acestea sunt amplasate diferite obiecte care diminuează câmpul vizual al conducătorului, fapta imputată fiind descrisă vag şi abstract.

Astfel, cu privire la contravenţia a cărei comitere a fost reţinută în sarcina lui Secrieru Vasile, instanţa de judecată atestă că nu s-a făcut dovada veridicităţii situaţiei de fapt reţinută în procesul-verbal cu privire la contravenţie de către agentul constatator, prin probe certe şi de netăgăduit. Or, deşi potrivit actului de învinuire agentul constatator a constatat că, Secrieru Vasile la data de 26 septembrie 2023, ora 13:45, exploata mijlocul de transport de model „*****” cu numărul de înmatriculare „*****”, amplasând *peliculă de culoare neagră pe portierele din faţă prin care diminuează câmpul vizual de a conduce,* nu a ţinut cont de argumentul făptuitorului că autovehiculul nu este proprietate personală, ci este maşină de serviciu, prin urmare nu s-a dovedit intenţia lui Secrieru Vasile la comiterea contravenţiei incriminate. Mai mult, din imaginile foto anexate în calitate de probă la dosarul contravenţional, instanţa de judecată atestă că aceste trei imagini foto imprimate pe 3 file A4 de culoare alb-negru, nu demonstrează că pe geamurile autovehiculului sunt amplasate „obiecte” care diminuează câmpul vizual de a conduce, iar în cazul în care agentul constatator ar fi constatat că portierele din faţă sunt umbrite cu depăşirea

normelor admisibile, acest lucru urma a fi stabilit cu utilizarea aparatajului omologat, cu aplicarea prevederilor art. 438[1] Cod contravenţional, iar după înlăturarea neajunsului care a servit drept temei pentru interzicerea exploatării, deţinătorul vehiculului urma a se prezenta pentru inspectarea repetată la poliţie, fapt ce nu a fost constatat în speţa dedusă judecăţii, iar în consecinţă, această inadvertenţă, instanţa o va reţine în favoarea petiţionarului, în virtutea principiului *in dubio pro reo*.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei nevinovăţiei, or înainte de a fi o problemă drept, principiul *in dubio pro reo* este o problemă de fapt, iar înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu-şi întemeieze hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

De altfel, potrivit art. 375 alin. (3) Cod contravenţional şi în special, potrivit principiului *in dubio pro reo*, toate dubiile care nu pot fi înlăturate în condiţiile legii trebuie apreciate în favoarea persoanei învinuite.

Subsecvent, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuşi pornind de la premisa procedurală prevăzută în art. 425 alin. (4) Cod contravenţional, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului-verbal cu privire la contravenţie, este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravenţională.

La acest capitol, articolul 6 § 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, dar în limite rezonabile, ţinând cont de gravitatea faptelor şi păstrând dreptul la apărare (*Salabiaku c. Franţei, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; Telfner c. Austriei, nr. 33501/96, 20 martie 2001, par. 16*).

În contextul celor enunţate, instanţa a stabilit ca limitele expuse mai sus au fost depăşite în detrimentul făptuitorului, întrucât agentul constatator avea obligaţia de a prezenta probe în susţinerea certă a acuzării pe care o aduce făptuitorului.

În consecinţă, în şedinţa de judecată nu a fost probat faptul exploatării vehiculului cu suprafeţele de geam ale portierelor din faţă umbrite, cu depăşirea normelor admisibile, contrar prevederilor Regulamentului circulaţiei rutiere în condiţiile descrise în procesul-verbal, fiind stabilită lipsa altor probe care ar confirma cu certitudine existenţa circumstanţelor pretinse indicate în procesul-verbal contestat.

Din aceste considerente la pornirea procesului contravenţional şi încheierea procesului verbal cu privire la contravenţie, în corespundere cu art. 442 alin. (2) din Codul contravenţional, agentul constatator urma să identifice fapta pe baza constatărilor personale şi în baza probelor acumulate, mai ales în contextul în care în rubrica nr. 11 „Anexe” au fost stipulate prezenţa unor probe foto, însă de facto, acestea nu demonstrează faptele constatate prin procesul-verbal cu privire la contravenţie.

În acest mod, demonstrarea vinovăţiei a unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente şi concludente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenţie, iar în virtutea aceluiaşi principiu al prezumţiei nevinovăţiei, petiţionarul nu este obligat să prezinte instanţei careva probe care să demonstreze nevinovăţia sa, această sarcină îi revine agentului constatator.

Respectiv, instanţa nu poate fi de acord cu existenţa unei prezumţii relative de conformitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu realitatea, prezumţie fără de

care ar fi practic imposibil să sancţionezi încălcările legislaţiei în materie de circulaţie rutieră, intrând în competenţa poliţiei, însă nu poate trece cu vederea că atunci când de facto este posibilă acumularea unui „probatoriu” în susţinerea contravenţiei constatate şi sancţionate, iar agentul constatator are obligaţia şi posibilitatea de al întocmi, fapt ce nu a fost realizat în speţă.

Respectiv, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a CtEDO, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate, or lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil, după cum este statuat: „...în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil” (*a se vedea Ruiz Torija împotriva Spaniei, 9 decembrie 1994, § 29; Papon împotriva Franţei (nr. 2), dec., 15 noiembrie 2001; Boldea împotriva României, 15 februarie 2007, § 30*).

Din acest considerent, în ceea ce priveşte starea de fapt constatată, instanţa de judecată ajunge la concluzia că, fapta incriminată lui Secrieru Vasile prevăzută de art. 228 alin. (7) al Codului contravenţional, nu a fost probată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului.

În conformitate cu prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care nu există faptul contravenţiei. Reieşind din circumstanţele enunţate raportate la norma de drept nominalizată, instanţa de judecată consideră necesar de a înceta procesul contravenţional în privinţa lui Secrieru Vasile.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod contravenţional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată unul din temeiurile prevăzute la art. 441 sau 445 alin. (1), instanţa de judecată încetează procesul contravenţional.

Prin urmare, reieşind din considerentul că, la materialele dosarului care i-a fost prezentat instanţei de judecată nu există nici o probă care ar dovedi existenţa faptei contravenţionale şi ar proba vinovăţia în comiterea acesteia de către Secrieru Vasile, instanţa de judecată conchide că agentul constatator a luat o decizie neîntemeiată şi arbitrară, astfel că, contestaţia depusă contravenientul Secrieru Vasile este întemeiată şi urmează de admisă.

8. În conformitate cu prevederile art. 394, 395, 441, 448, 461, 462-463 Cod contravenţional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se admite contestaţia depusă de către contravenientul Secrieru Vasile, născut la *****, IDNP: *****, domiciliat *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 şi deciziei de sancţionare din 26 septembrie 2023 în baza art. 228 alin. (7) Cod contravenţional.

Se anulează procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 115832 şi decizia de sancţionare din 26 septembrie 2023, emise în baza art. 228 alin. (7) Cod contravenţional, cu încetarea procesului contravenţional în privinţa lui Secrieru Vasile, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Chişinău în termen de 15 zile de la data pronunţării, sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe hotărârea judecătorească, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Preşedintele şedinţei,
judecătorul **Cuşcă**
Liliana